

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Ob peccata homines decaluari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

738 Cap. LIII. *Monstra esse à Deo puniente, & caput deformantē*
 significata regno Orientis acciderent, cuiusdam de ministris Episcopi
 in somnium oblatum fuit, prorsus rem ipsam representans. Visus
 erat sibi videre Eunuchum, albis vestimentis indutum, formā ef-
 fulgente, qui tribus ipsi saccis appositis ordine eos inberetur aperire,
 & euacuare. Cumq; id faceret, è primo vim serpentum, viperarum,
 & scorpionum erupisse. Ex altero rubetas, aspidos, basiliscos,
 cerastas, & alias venenatas bestias. Ex tertio cantharides, culices,
 vespas, aliāq; aculeata animalia. Cum ad hoc spectaculum obmu-
 tuisset, virum illum dixisse: *Hec vobis accident, ob violata Dei*
mandata, & impium facinus in Rom. Imperatorem eiusq; coniu-
gem perpetratum. Hac igitur virulentissimarum bestiarum mix-
 tura & moneri mortales, & puniri monstratum est. Quem-
 admodum & olim D. Ioanni, qui & ipse vidit de ore draconis, &
 de ore bestia, & de ore pseudopropheta spiritus tres immundos in mo-
 dum ranarum, in quibus plaga significabantur, erumpere. Sed
 nihil visis aut somnijs necesse est probare, cum exempla sup-
 petant docentia à capite vsque ad calcem siue partiulatim &
 membratim, siue vniuersim & per omne corpus, delinquentes
 aliquos monstrositate plexos esse ac deformatos.

Apo. 16. 13.

1. dil. n. 101
 21. 2. 101

III.

Hist. Soc. 10.
 3. An. 1552.

Matth. 10. 3.
 Luc. 21. 18.

A capite incipiamus in quo summum decus capilli, quos
 legimus aliquando in superbia pecuniam rufatos, aliquando in
 iuuenilis petulantia castigationem canos extemplo factos, ali-
 quando omnino, velut arborum folia, vento diffatos esse.
 Aptè hic apponi potest, quod in Societatis nostræ historia le-
 gitur. *Mulier erat supra ceteras flavo rutiloq; crine decora; quo*
crinium specie, cum nimium sibi placeret & planderet, cœnobij no-
men horrebat, ne cogere tur id aliquando decus tonsori immitti com-
mittere. Monuit eam Cornelius Societatis Iesu, si crines illos pluvia
quam Deum faceret, cauere, ne in eis crinibus, quos tantum di-
ligeret, pœnas daret. Diebus interpositis non ita multis, sensit Pa-
trē verissimum fuisse vatem, laborare ex capite cœpit, totaq; illa
pulchritudo capilli morbo urgente defluere. Ergo ne caluitij pulchri-
tudinem, euulsis ad unum crinibus ostentaret, necessitatem in vir-
tutem vertit, cœnobijq; se se latebris, quod antè sic horruit, occul-
tavit. Monstruosa hæc caluities & pœna fuit, & medicina s
upplicium & beneficium. Neque enim, qui dixit: Vestri ca-
 pilli

illi capitis omnes numerati sunt, itemq; : capillus de capite vestro non perhibet, sine causa non solum capillum vnum, sed & omnes huic abstulit. Decaluaabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit, dixit minitans Propieta. Isa. 3. 17.

Sic superbia crinium tollitur, & cincinnis supra caput edificatis, instar Iunoniæ auis incedentes ad modestiam rediguntur. Ut enim pauo cristas erigere non potest, quas amisit, ita nec femina ornare capillos, quibus est spoliata. Et spoliata est supra dicta puella, ut virginitate ornata maneret. Ita præmium ipsa caluitie meruit, quæ fortasse meruisset infernum, si alios retribus illis illaqueasset, quorum fortasse non nemo dicturus fuisset, *vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui.* Cant. 4. 9.

Quàm vile est, sic deformari, ut placeas Deo? quàm lucrosa mutatio, si dicatur contulo adolescenti, aut puellæ mundum vanitatesq; deserenti, & in claustrū Deo consecratarum transeunti: *Et erit pro suaui odore foxor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluitium, & pro fascia peborali cilicium?* Isa. 3. 24.

Si enim, ut aliquando Magdalena, crinium superbia peccare possunt mortales; possunt etiam eorundem vel squalore, vel cineratione, neglectuq; aut sacro vsu ad Christi pedes tergendos conuerso, Deum placare; maximè autem, si non in Cenchrus, sed in monasterijs, ad Numinis honorem, æternamq; suam seruitutem tondeantur. Nam huic quoq; rei suum præmium esse, Ezechiel nos docet, apud quem Deus ita loquitur: *Fili hominis, Nabuchodonosor rex Babylonis seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum: omne caput decaluaatum, & omnis humerus depilatus est: & merces non est redita ei, neq; exercitui eius, de Tyro, pro seruitute, qua seruiuit mihi aduersus eam.* Ezech. 29. 18.

Nimirum ob pondus galeæ & lorice fuerat *militum caput decaluaatum & humerus depilatus, & militum regis Babylonis, quorum opera Deus vsus erat ad plectendam impietatem.* Quod si igitur militum caluitia præmijs ac mercede digna videbantur Deo; quantò præmijs ac mercede digniores erunt, quos non galeæ & lorice prementes inuitos decaluant; sed qui casarem suam sponte non Apollini, aut Æsculapio, sed vero Numini consecrauerunt? Tantò autem

A a a a a 2 euiden-

2. Reg. 18. 10.

evidentius fuit beneficium in supra dicta puella, quod non iam tonsor, sed Deus caluam fecit, ne ijs implexa capillis implicataq; velut olim Absalom arbori, ipsa vanitati adhereret. Pariter itaq; caluitie punita est, & sanata. Quid conquerimini, vetuli, vetulæque, quando vos senectus depilat, si iuuenibus prodest comarum priuatio, quæ etsi eos deformes, tamen pios facit? Illos pro monstris habetote, quibus non iam manus rixantium, aut iratæ vxores, totos capillorum manipulos à capite reuellunt, sed quos insana libido, infectus intemperantia sanguis, lues Gallica, & infames causæ crines exuunt; vt galericulos, & fictitias atq; aliunde mutuatas comas gestare cogantur. Immo qui sibimet ipsis, non iam præ ira atque furore, sed præ superbia pilos radicitus extirpant. Multi enim viri, multæ feminæ, vt senium dissimulent, & floridiorem ætatem mentiantur, crines canescere incipientes non tolerant, sed forficulis vellunt; alijsq; & alijs canis subnascensibus, adeò verticem suum depopulantur, vt tam glaber sit, atque manus illorum. Quis eiusmodi monstrorum causa est? Nonne ipsi? qui oculos quidē hominum fallere possunt, nunquā tamen mortem decipient, quamuis oculis carentē. Propter eiusmodi superbiam, Redemptor noster peculiare est illud passus. vt per ludibriū crines illi vellerentur, & olim exprobratione grauissima dicturus sit: *Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus: faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me.* O quàm in diuino cōspectu formosi sunt, qui sic deformantur, quosq; non piget

Isa. 50. 6.

imitatione Magdalenæ ----- *faciē in puluere crines*

Virgil. lib. 12. *M. n.*

Vibratos calido ferro. myrrhaq; madentes!

IV.

Melior est hæc mutatio, quàm si quis ab impexis sordibus ad vnguenta transeat & calamistros. Quemadmodum &

4. Reg. 2. 23.

fatius est, cum Propheta Eliseo caluum vocari, quàm cincinnatum rapi in gehennam. Quanquam non caluitie duntaxat legimus homines deformatos, sed ipsa etiam capillorum mutatione, aurea illa flauedine in Æthiopum colorem, velut succino in carbonem verso. Verè dixit olim humani generis Re-

Matth. 5. 36.

parator: *Non potes unum capillum album facere aut nigrum. At*

quod